

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM. 195 ***

SETMANARI POPULAR

INCA, 20 DE JORJOL DE 1912 ***

CRUZADA DE LA MODESTIA CRISTIANA

La forman las Hijas de Maria de la Congregación Mariana de Orihuela, para librarse á si mismas, y rescatar á cuantas personas puedan, de la esclavitud de la moda indecorosa de los vestidos, con la pretección de Nuestra Señora de la Merced, Redentor de Cautivos.

LLAMAMIENTO A LA CRUZADA

Para dos cosas necesitamos del vestido: para defensa de la honestidad, y resguardo contra la intemperie; pero la exigencia mundana lo convierte hoy en escándalo de las almas y molestia de los cuerpos.

No se pueden debidamente ponderar las calamidades que nos acarrea la moda.

Ella con sus caprichos insaciables nos hace aparentar lo que no somos, y gastar lo que tenemos y lo que no tenemos.

Ella bórra poco a poco en nosotras aquel aire de recato y modestia que en el porte exterior constituye el ornato más precioso de la doncella cristiana.

Ella, para escarnecer de nosotras, señala tales formas a nuestros vestidos, que no puede una vestirse del todo por sí misma, ni levantarse sin ayuda de vecino, si tiene la desgracia de caer.

Ella nos hace andar tan apretadas y oprimidas con nuestro cerco de ropa, que además de enredarnos el paso y estorbarnos en nuestras labores y faenas, nos impide la misma respiración.

Ella en fin, comerciando con nuestra bobería, pretende hacernos creer que el camino para llamar la atención y alcanzar un buen partido en el matrimonio es el de las formas extremadas, cuando con ellas no conseguimos sino despertar el interés de unos cuantos jóvenes perularios y casquivanos, y excitar la risa y la compasión de la gente seria y sensata.

Pero lo que de veras pasma, y no lo creyéramos si no lo viésemos, es la aceptación voluntaria que nosotras hacemos de cuantos gastos y molestias nos exige la moda; pues pagamos á precio muy subido las cadenas con que ella nos hace esclavas.

Sería necesario no tener conocimiento de nuestra dignidad, o haberle enteramente perdido, para que sufriéramos por más tiempo esa tan dura y voluntaria servidumbre. Pero no: no queremos ser esclavas de la moda, sino señoras, para tomar de ella solo aquello que dignamente nos acomode.

Lo cual no quiere decir que damos de mano al buen gusto en el vestir, ni que renunciamos del todo a las ventajas razonables que pueda introducir la moda bien encauzada; solamente damos á entender que ningunos respetos de amigas o modistas nos harán traspasar jamás los límites que nos señalan la modestia y la decencia cristianas, y que abominaremos para siempre de los trajes *co-tos y estrechos*; y más aún de los *escotados*.

Las dudas que sobre este punto nos vinieren, las resolveremos á la luz purísima de los ejemplos de nuestra Madre Santísima, y con el consejo de alguna amiga franca y prudente que rogada por nosotras, nos amoneste cuando traspasemos la línea de la honestidad.

No queremos malgastar el tiempo precioso de nuestra vida trasladando á nuestros vestidos todos los perfiles del último figurín; preferimos mil veces imitar las virtudes de nuestra Madre Inmaculada. Tome quien quisiere para sí el oficio de *cocinera de los gusanos*; pues nosotras tenemos por más honroso el de *camareras de la Virgen*.

Ella, que es Redentora de Cautivos y soberana Reina de las Mercedes, quierá hacernos esta de bendecir nuestra CRUZADA DE LA MODESTIA CRISTIANA, y con su poderosa protección, ayudarnos á cumplir nuestro invariable propósito de romper cuantas cadenas de cau-

tiverio nos eche la moda y recatar de su poder el infinito número de voluntarias esclavas.

Orihuela, día 21 de Noviembre, Fiesta de la Presentación de la B. V. María, del año 1911.

LA JUNTA DIRECTIVA.

Teresa Clavarana Bofill, *Presidenta*.
—Maria Muñoz Hernandez, *Secretaria*.
—Rita Calvet Beltran, *Tesorera*.—
Adela Rivera Sanjuan, *Asistenta*.—
Lionor Sempere Garcia, *Asistenta*.—
Brigida Gutierrez Fenoll, *Instructora*.
—Rosalía Blasco Sanz, *Bibliotecaria*.
—Carmen Boti Gil, *Consiliaria*.—
Rosario Morero Sanches, *Consiliaria*.—
Maria Francisca Maestre, *Consiliaria*.
—Carmen Grifol Aliaga, *Consiliaria*.
—Rita Carrio, *Consiliaria*.

NOTAS—Esta cruzada ha sido aprobada, bendecida y encomiada por Ntro. Santísimo Padre Pio X. y por los Emmos. y Rdmos. Sres. Cardenales de Toledo, Santiago, Sevilla y Valladolid; por los Excmos. e Illmos. Sres. Arzobispos de Valencia, Burgos, Zaragoza y Granada; por los Excmos. e Illmos. Sres. Obispos de Madrid, Tortosa, Ja-ca, Almería, Tarazona, Pamplona, Vich, Barcelona, Santander, Solsona, Málaga, Palencia, Sigüenza, Zamora, Plasencia, Huesca, Ciudad Rodrigo, Soria, Orense, Barbastro, Jaén, Gaudix, Cartagena, Cuenca, Lérida, Lugo, Mallorca, Teruel, Cádiz, Córdoba, Oviedo y Ciudad Real; y por los Illmos. Sres. Vicarios Capitulares de Tarragona, Orihuela y Segorbe.

—Esta CRUZADA puede establecerse en cualquiera Congregación, Sociedad, Cofradía, Colegio..., porque no cambia ni contradice en nada los respectivos reglamentos. Pueden pertenecer á ella no solo las jóvenes que alguna vez han pagado indecoroso tributo a la moda, sino también todas las que están libres de tal pecado; aquéllas para

redimirse a sí mismas, éstas con el fin de trabajar como incansables apóstoles en la redención de sus hermanas cautivas.

FETS PRODIGIOSOS

PELEGRINACIÓ CATALANA A LOURDES

Davant de la monumental basílica, en la gran esplanada, hi posen els malalts en llarga filera, per banda y banda, esperant que passi Jesús y els hi doni la benedició. Arriba la processó y els acompanyants se posen al peu de les parets de la iglesia, mentres a l'altre cap els *hospitalaris* fan cordó per no deixar entrar ningú, quedant així tacat en un quadrat immens el Santíssim y els que l'acompanyen. Aleshores comensa aquella amorosa revista de malalts, donant la benedició a cada un en particular. El silenci es imponent, la emoció fortíssima. Un sacerdot, posat al bell mitj del gran quadro, vá iniciant ab clara y distinta veu les deprecacions que'l públic feel va repetint ab tot el cor: *Senyor, si Vos voleu podeu curarme*, y tothom ab gran veu torna a repetir ferventament: *Senyor, si Vos voleu podeu curarme. Senyor, noltros creym més auumentau nostra fe*, y tothom repeteix: *Senyor, noltros creym, mes auumentau nostra fe*. Y van seguint les desprecacions: *Senyor, feys que hi vegi; Senyor, feys que hi senti; Senyor, feys que camini; Senyor, digau solsament una paraula y seré curat; Mare del Salvador, pregau per noltros! Salut dels malalts, pregau per noltros...* Dupt que en cap altra ocació la oració colectiva dels feels sia tan sentida, tan íntima y compenetrada d'esperit, y tan fervorosa en el desitj y en la expressió, com en aquests moments; sols de recordarho sent altra volta la emoció de les llàgrimes. Deu meu, per que no hauria d'esser així meteix en la Santa Missa y en tots els actes coleccius dels cristians? Quina escola tan pràctica d'oració es Lourdes!

En mitj d'aquestes deprecacions va passant dolç y humil, amorós y compasiu, el bon Jesús, beneint a tots els malalt un per un... De sobte, quant ja's resaven les deprecacions en català, un murmur y un vayvé d'aquella ona humana senyala quelcóm extraordinari. Alà en la filera dels cotxets y lliteres de malalts, una dona's redressa, s'aixeca sola y comensa a caminar darrera del Santíssim, que beneia'ls últims malalts. Hi corren uns quants hospitalaris que, junt ab els de son costat, la obliguen per força a tornar en a son lloc. S'acaba ab orde perfecte, encar que ab certa impaciencia d'esbrinar l'ocorregut; la processó y la major part corren darrera del miracle, deixant ab relativa escasa companyia al Qui l'ha fet, que va a tancar-se altra volta al Sagrari, la seva presó d'amor. Que típic es de nostra humana naturalesa deixar el donador pel meteix dol!

Que ha passat? Qui era? Com ha passat? Que deya? Que ha fet?... La gent s'arremolinava davant de l'Hospital pera veure la paralítica curada... Tot fou inútil. Sols uns quants més afortunats, ab el senyor Bisbe, hi pogue-

ren entrar. Aquella paralítica, que no tenia sensibilitat ni moviment, que casi ni asseguda s'aguantava, corria per la sala, ab pas un poc indecis. *Dexaume estar, que ja estic curada*, deya. Y agonallantse devant d'una santa imatge, exclama: *Si no som digna d'aquesta gracia, tornaume dexar paralisada*.

Al ventre arribar al senyor Bisbe se tira a n-els seus peus, y besantli l'anell, ab tot fervor li explica l'agraïment que té a la Verge, y riu y plora, y els qui's troben a la sala dubten un moment de si la que poc abans era paralítica ha perdut, ab la curació miraculosa, el seny. Mes ella, al observarli els facultatius la necessitat que té del repòs, els contesta:

-Que farien vostès si haguessin sigut objecte d'una gracia tan especial?

S'anomena Angela Soldavia y feya tres anys que era paralítica. El seu home va portarla del poble de Llavàeres, hont vivien, a l'Hospital de Mataró, hont ha passat dotze anys. Feya temps que sentia per la Verge de Lourdes una forta devoció y no ha parat fins que l'ha visitada. Ab la visita ha trobat la curació.

Una altra nina, de llinatge Borrell, s'en torna curada. D'altres s'expliquen coses extraordinaris... Diuen que tal vegada de la paralítica no's declara a oficialment com a miracle per haverli mesclat histerisme de per mitj. No'm treu gens d'entusiasme y convicció aquesta noticia. Prescindint d'altres consideracions, la pura lògica y sentit comú me diu que, si bé en aquesta curació pot haverli causa natural, donades les circumstancies en que s'ha desplegat es ben sobreratural. Aquesta es la convicció general que no va a subtilisar les coses dissecant-les científicament.

CUATRE MOTETS A SANT ROC

(caserio entre Són Roqueta y son Inglada-terme de Palma.)

Cada poble té s'historia,
Y el temps a tots fa justicia;
Del de Sant Roc, per memòria
vull dar una breu noticia

Els vesins acomodats,
Volguent, en son llogaret,
Alsá un públic altaret,
Y una Escola, tots plegats;

El Vicari Genreal
Posá sa pedra primera,
Y per posar sa derera
Sols los manca un majoral.

No es de planyer lo que costa
S'Escola; convé pensar
que sa Capella ha d'estar
D-munt'ella; axí's fá aposta.

Pero'l diable s'ha intentat
Posar pèsta,... y ara procura
Que uns trobin que, per costura,
Manco lloc hauria bastat!

Y altres, per pur egoisme,
sols voldriem Oratori;
Y s'ha armat un rebumbori
Molt consemblant a un cisme.

Sa qüestió social
També allà, sa dona d'alta;

¿Qui no comprèn que hi fa falta
Ha estona, un centre moral?

Pués ja hi ha qui fan faxina
Per educar als infants;
¡Deu los don forses bastants
per esvahir seuvatjina!

Alguns obrers dels poblats
De Son Roca y Son Inglada
Tenen paraula donada
D'ajudar, com bons vehinats.

Prest, molt prest, se pot tenir,
(Ja que tot está entaulat)
S'altar llest y acabat
Y local per mudars'hi.

Els pobres y els senyós
Que visquen en germanda;
Y, Deu pag la Caritat
A tots els benefactors.

Y es just dir qu'el principal
Ha estat el Diocessá,
Per só s'ha de titular,
dita 'Scola Episcopal.

No voldriam s'ofengués
Nigú per aquestes gloses;
Sense espines, no hi ha roses;
Podriam dir moltes coses....
Però, no diguem res més.

Si d'aquí an el més qui vé,
No s'atura l'obra empresa,
A San Roc feim per promesa
Dictar un altra escomesa,
Als velíns homos de bé.

Un Glo:ador Jubilat.

Juny de 1912

ELS PEXOS, CARS

Un comerciant havia invitat els seus amics a fer una dirada a una casa molt alegre que tenia a la vorera de la mar. Volia—les va convidar—obsequiarlos ab llagostes, pexos de mar que fan un plat exquisit y es molt apreciat pel gust especial que té. Bastants de principals havien passat ja per la taula quant se les va servir una palangana cuberta, en la qu'esperaven, els convidats, qu'alló seria la tan desitjada llagosta. Però quant la destaparen veyren qu'en lloc de pex hi havia una grapat de diros de plata.

Llavors digué'l comerciant:

—Amics meus, el pex que vos havia promès costa, avuy, tres vegades més de lo que me creya; doncs les llagostes van a donar pessetes el kilo. Ara bé: he recordat que'n el poble hi ha un pobre jornalé malalt, y els seus fills no tenen que menjá. Lo que me'n venia de gastá ab les llagostes basta bé per alimentá un mes aqueixa familia.

Si es que'n volgueu menjá, un'altre dia vos convit a fer la bulla. Però si, al contrari, consentiu qu'enviem es cost a'n aqueixa desgraciada familia, vos faré servir pex riquissim al mateix temps, que costará molt menos.

Tots els convidats no sols aprovaren la caritativa proposició, sino que cada ú d'ells afegí un duro de plata, duplicant la cantitat que havia a dins la palangana; y ab axó el pobre jornalé va tenir pera mentanirse

messos seguits.

Malait sia el qui les grans riqueses
ga-ta sols en festius y plers mundans,
y del pobre infelis no se recorda
que'n la miseria, trist, se mor de fam!

Cronicó d'Inca

Jorjol de 1912.

Dia 13—Avuy y ahir la Junta de Instrucció pública representada pel R. Sr. Rector, el Sr. Alcalde de la Ciutat, D. Antoni Grau y D. Joan Estrany, han visitat les escoles nacionals ab el fi de presenciar els exámens del finit curs.

Hem preguntat a un dels membres de dita Junta quina impressió duya, y mos ha dit que agradabilíssima, que la Junta ha quedada ben contenta del grau de instrucció y cultura de totes les escoles; pero principalment de les nines ensenyades per D.ª Margalida Ferrer y D.ª Antonia Mesquida (Sor Juliana).

Que les sia enhorabona a dexebles y mestres.

—Nostro bon amic Mestre Bartomeu Fiol, fabricant de texits de llistes, acaba de terir una alegría ben grossa.

Tenia el seu fuy Bartomeu embarcat feya 28 anys en residencia a n-el Perú, dedicat en el comer de cotó, y ara ha tenguda la ditxa d'abrassarlo sá y bô després d'una temporada tant llarga.

Saludant desde aquestes columnes al Sr. Fiol, y donám l'enhorabona a son anciá pare y demás familia.

—D. Francesc Beltrán Torrents, Mestre nacional d'escola de Furnells, es estat nomenat mestre de la de Moscarí.

Mos alegrám d'aquest cambi per la vinentesa de son poble natiu en que estarà ara el Sr. Beltrán.

Dia 14.—Segons el programa publicat se fá la festa catequística pels infants que durant l'any son anats els diumenges a pendre les oracions.

Tots els actes son estats ben animats y agradívols per l'alegría y cants de la gent menuda qu'anava mudada de hò a mil'ò.

La comunió concoradíssima y encantadora.

Abans de l'ofici se beneí una imatge del Minyonet Jesús, essent els padrins els infants n'Antonieta Rotger y Nadal y en Cícliet Massanet.

El *Te-Deum* y la Missa d'*Angelis* fonc bellament cantat pel poble. El Sr. Rector, Mn. Bernadí Font vá predicá fent un sermó tot efusiu envers l'auditori de l'innocència.

Però l'acte més important va esser el capvespre. No havien acabades vespres y ja les bancalades d'esmitx de l'iglesia estaven plenes de neofites, y per les capelles y altres llocs disponibles la gent gran s'acomodava per presenciar la funció catequística.

La figura del Minyonet Jesús ressaltava en mitx de plantes y tanyes de fasser, formant verdosa enramada que feya sentir al cor frescures de flors y d'innocència.

Estols de nins y nines, de vuyt en vuyt, recitaren en mallorquí llars diálecs del catacisme de la Diócesis y un ninet un parlament sobre les ternures del Minyonet Diví. Tot axò abrinat ab cançons armonioses com el *Ben ait lo front, El Bon Jesús mos crida, y Veniu a ma Presencia*.

La processó recorregué els principals carrés de la població portant la nova imatge del Salvadoret; y, repatintse els himnes de la festa, arribá a la iglesia, aont a centenars els nins tiraren als peus de Jesús els ramells que duyen en ses mans.

Finalment, se los distribuiren multituds de premis pagats pel Sr. Rector y altres persones caritatives.

Els organiadors de festa tant simpática foren es seminaristes d'aquesta Ciutat; y les persones que tot l'any se dediquen a la tasca de l'ensenyansa dominical de la Doctrina son els Germans de les Escoles cristianes y les mestres dels dos convents de monjes.

Bona obra de missericordia fan.

—A Sant Francesc se celebra un altre festa ben simpática per tenir per objecte obsequiar el Beato Ramón Lull, sabi y sant mallorquí tant estimat y estudiat dels estranjers intellectuals, com poc conegut entre noltros que tenim la ditxa de perteneixe a la metexa patria.

En temps nostro no li havien fet festa may a Inca; per axò mos ha sigut agradable sentir les senes gories cantades pel Rnt. P. Cerdá, fervorós entusiasta del gran Poligraf mallorquí, qu'en gran parrafades mos ha fet admirar la sabiesa Juliana y sentir devoció per la seua santedat y amor.

La festa va esser senzilla y devota. L'Escolania y el chor de joves del poble establides a n-aquella iglesia cantaren la missa d'*Angelis* y altres antifones litúrgiques ab la justesa que los es peculiar.

—La societat el Círcol d'Obrers Catòlics, en Junta general ordinari, acordá contribuir al monument que s'ha d'axecar a Valencia a l'apòstol Social, el P. Antoni Vicent.

Tots els socis obrers donarán 10 céntims de pesseta, conforme les disposicions que se donaren al comensar la suscripció general, sens perjudici que les persones que poren no puguin donar més si volen.

—El secretari de dita societat, en Miquel Pujades, mos ha donat per la seua publicació l'estat de contes que dona el següent resultat:

Existencia anterior de any 1911	852'80
Entrades durant el 1er. semestre de 1912.	1228'15
Total	2080'95
Sortides idem.	1534'55
Existencia en metálic.	546'40

Socorros a los socis malalts durant el 1er. semestre de 1912, (386'00)

—A la xereca anyada de blat d'enguany tenim que afagirhi una grossa mortenda de porcs que seguit assota y es la desgracia de moltes cases de pagés qu'ab ells feyen la guardiola per pagar l'amo, sens que la medicina veterinaria haja trobat remey a pérdues tant importants.

Sense porc y sense blat els hiverns son

mals de passar, valga que l'esplet d'aubercocs y metles no son dolents.

Dia 18—A San Francesc, després d'una solemníssima novena dedicada a Sant Vicens de Paul per les religioses de la Caridat, avuy diada del Sant, s'hi tá una hermosa y acabada festa. Hem vista la iglesia y per la seua compostura presenta l'especte dels dies de gran solemnidad.

Després dels Oficis divins a la Casa-Caridat s'esfeta la repartició de premis a les alumnes de ses costures. Presidia l'acte el Superior de Franciscans P. Cerdá que havia oficiat, Mn. Gabriel Comas predicador de la festa, Mn. Pere J. Beltrán, Mn. Guilleram Pujades, y Mn. Joan Coli; un distingit públic aplaudi uns diálecs alusius a la festa que recitaren ab delicadesa algunes nines, y tothom quedá ben content de l'ensenyansa que se dona a n-aquell centre decent.—El Cronista.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que reigirem a nostro mercat.

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat vey	a	18'50	la cortera
Blat novell	a	17'50	id.
Sivada	a	8'00	id.
Ordi	a	9'50	id.
Faves de cuynar	a	20'00	id.
Idem. novellas.	a	15'50	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena
Aubercocs	a	12'00	el quintá.

Escapulons

Festa de Santa Magdalena.—Per porer informar a nostros lectors sobre l'acostumada festa de Sta. Magdalena, hem demanat a Mossen Guilleram Pujades com nos trobávem de dia festa; y nos ha contestat: que per aquest any quedarien suprimides les corregudes y ball de costum, y que tant sols hi hauria missa resada el dilluns, diada de la Santa, y Ofici cantat el diumenge següent, dia 28 del corrent. Tant la missa com l'ofici serán demahinet, a les 8.

¿A que deu obeir la supresió dels festivals populars?

Novillada.—Son arribats a n-els corrals de nostra plassa taurina 6 novillos procedents de l'acreditada ganaderia de D. Antoni Arribas veynat de *San Lorenzo* (Escorial) per la novillada que s'ha de donar dia 28 d'aquest mes, quin espectacle entrarà en el programa de la festa dels Sants Petrons Abdón y Senen.

Vendrán a ferlos sabré els renombrats destres *Lombardini* y *Bueno*.

Anunci.—Ab el número d'avuy acompanyám un prosp ecte del conegut medicament

«Elixir Callol», quina lectura recomanám eficazment a nostros llegidors per ser d'interés a les families y a totes aquelles persones que patexen de *neurastenia, anemia, y falta de gana y debilitat general*, essent també molt útil en les convalecencies. Se ven a les principals farmacies y drogaríes y a Palma a n-el Centre Farmacéutic, (plassa de la Farina 24) Joan Valenzuela (Plassa de la Cortera 14).

Agafada.—Dijous passat vengueren de Palma tres policies y feren una agafada de nou jugadors a la taverna dels baixos de s'Hotel Domingo y s'incautaren de 274 pesetes que quedaren demunt sa taula de la banca.

Axi hu vejem dels altres!

Una bona máquina.—Acaba d'arribar per la Caja Rural del Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca, una máquina marca *Legon*, de pelar y triar metles. Com no'm tengut temps de veure-la un altra dia en donarém mes detalls.

—Ha quedat ubert en la Depositaria del Ajuntament el camvi dels rebuts provicionals, del emprèstit del Corté, pels títols definitius y el pagament d'interesos.

—Hem rebut el quadern V del tom VI del Aplec de Rondayes mallorquines den Jordi des Recó.

AYUNTAMIENTO

Sesión del día 19 de Julio de 1912

Presidida por el Sr. Alcalde D. Antonio Ramis y con la asistencia de los señores Llabrés, Aguiló, Gelabert, Pujol, Cortés, Fluxá, Amengual y Truyol celebró sesión el Ayuntamiento en segunda convocatoria.

Se lee el acta de la anterior que fué aprobada.

Un concejal pregunta como es que se lee que el M. I. Sr. D. Juan Quetglas es el encargado del sermón de los Santos Patronos: Le contesta el Sr. Alcalde diciendo: el Sr. Economo de Pollensa no pudo aceptarlo y acordés con el Sr. Rector lo hemos encargado á este otro hijo de Inca.

Se lee una solicitud de D. Miguel Quetglas que pide permiso para reformar la casa de su propiedad de la calle de Varella conforme el plano acompañado y se acuerda pase a la comisión de obras.

El Sr. Alcalde dice que ha hecho calcular a un carpintero de carruajes que costaría un carro pintado y con muelles para trasportar la carne y que lo ha presupuestado en 300 ptas.

Varios concejales piden que se haga un diseño con su correspondiente presupuesto.

Se dá cuenta que han empezado las obras

del archivo municipal y que ha surgido cuestión por pretender el concejal Sr. Truyol que las aguas del tejado del mismo de su propiedad, sin presentar ni haber ningún documento que lo justifique. El indicio que se halla es: que de tiempo inmemorial dichas aguas ya iban a la casa del Sr. Truyol.

Discutiendo el asunto se dice que D. Amengol habia, estos dias, intervenido en la cuestión, á lo que contesta el Sr. Truyol: ¿como? ¿habiendo en el seno del Ayuntamiento abogados se han buscado fuera la Corporación para ventilar ese asunto? le da una satisfacción diciéndole que el Sr. Amengol habia sido llamado por parte del Sr. Truyol.

Se acuerda que el Sr. Truyol disfrutase las aguas que pretende.

Se lee el programa de las fiestas patronales que es de la aprobación del Ayuntamiento.

El Sr. Llabrés indica á la prensa que constar que el hanquete iniciado por el Ayuntamiento se ha de pagar del bolsillo particular de los comensales para quitar malas interpretaciones.

Se acuerdan que se construyan unas mesas para poner las botellas en dia de recreo y al mismo tiempo sirvan para la prensa.

(¡Aibricias!... Después de medio año que ha acordado poner una mesa á los periodistas, ahora tendrán mesa, en gracia á las botellas.)

El Sr. Gelabert dice que en la calle del Misterio hay un foco de infección a causa de los animales que existen en una deesa. Srs. Cortés y Fluxá apoyando la petición del Sr. Gelabert indican que hay muchas de infección en Inca y que la higiene no ma su limpieza.

El Sr. Alcalde promete enterarse y desaparecer dichos peligros para la salud pública, y no habiendo otros asuntos se dió terminada la sesión.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS HECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Imprenta de Ca. Nostra

Se confecciona toda clase de no-relació per Juljats municipals y Caxés rurals baix d'intel·ligents direccions. Falonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prontitut y economia.

JUAN SUÉS

sastre que se dedica á la enseñanza de corte y á la confección de toda clase de prendas de vestir para Caballero á precios muy económicos.

Précio de cortar un traje 2 pesetas.

CALLE DE LA ESTRELLA, N.º 16.—INCA

EL ECO FRANCISCANO

REVISTA QUINCENAL ILUSTRADA

Redacción y Administración: Colegio de Misiones para Tierra Santa y Marruecos—Santiago de Galicia.

REPRESENTACIONES PRINCIPALES

que dins el Ram de Llibreria te'n

Miquel Durán Seurina

La de la Casa GUSTAU GILI qu'a l'actualitat edita les *Obres completes* d'en Joan Maragall.

La de la Casa SATURNI CALLEJA qu'ara publica una biblioteca titulada: *Ciencia y Acción*, recomanada per molts de Prelats espanyols.

La de la Casa F. SEIX, qu'actualment publica una obra de molta aceptació: *Enciclopedia Jurídica Española*.

La de la Casa ESPASA, que se llueix ferm en una obra de gran renom la *Enciclopedia Universal ilustrada*.

INCA, (BALEARÉS)

Aquest Setmanari se publica ab censura eclesiástica.